

Sygn. akt II K 767/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agata Gawlicka

Protokolant: Magdalena Błaszczuk

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Huberta Kołtuniaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku

sprawy **D. B.** syna Z. i B. z domu J., ur. (...) w G., karanego

skazanego wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 5 czerwca 2012 r., sygn. akt II K 1/12 za

- czyn z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od lipca 2009 r. do 21 lutego 2011 r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w okresie od czerwca 2011 r. do sierpnia 2011 r. - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 18 na 19 sierpnia 2011 r. – na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 18 na 19 sierpnia 2011 r. – na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

oraz sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 sierpnia 2011 r. do dnia 15 maja 2012 r.. Wyrok uprawomocnił się w dniu 17 stycznia 2014 r. Skazany odbywał karę wynikającą z tego wyroku w okresie od 11 kwietnia 2014 r. do 13 października 2015 r.

2. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 6 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 480/14 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 kwietnia 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; wyrok uprawomocnił się 14 sierpnia 2014 r. Karę wynikającą z tego wyroku skazany odbywa w okresie od 13 października 2015 r. do 12 października 2017 r.

3. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 21 stycznia 2015 r. sygn. akt II K 596/12:

- za trzy czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniach: - od 12 lutego 2011 r. do 14 lutego 2011 r. , w nocy z 12/13 lutego 2011 r. , w nocy z 18/19 lutego 2011 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 20 zł każda stawka;

- za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lutego 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu od 23 lutego 2011 r. do 17 czerwca 2011; wyrok uprawomocnił się w dniu 11 sierpnia 2015 r. Karę wymierzoną tym wyrokiem skazany będzie odbywał w okresie od 12 października 2017 r. do 15 kwietnia 2020 r.,

4. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 24 lutego 2015 r. sygn. akt II K 86/14 za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 marca 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się 6 sierpnia 2015 r. skazany będzie odbywał karę wynikającą z tego wyroku od 30 kwietnia 2020 r. do 28 sierpnia 2020 r.

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 i 3 k.k. i art. 4 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w pkt 1 i 3 i wymierza skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w pkt 2 i 4 i wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

III. na podstawie art. 577 k.p.k. oraz 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbycia kary w sprawie II K 1/12 od dnia 11 kwietnia 2014 r. do 13 października 2015 r. oraz okres zaliczony na poczet tej kary tj. od dnia 19 sierpnia 2011 r. do 15 maja 2012 r. jak również okres zaliczony na poczet kary w sprawie II K 596/12 – tj. od dnia 23 lutego 2011 r. do dnia 17 czerwca 2011 r., zaś na poczet kary łącznej wymierzonej w pkt II części dyspozytywnej wyroku zalicza skazanemu okres odbywania kary w sprawie II K 480/14 od dnia 13 października 2015 r.

IV. na podstawie art. 576 § 1 k.k. w pozostałym zakresie wyroki opisane w części wstępnej wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 767/16

UZASADNIENIE

D. B. był skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 5 czerwca 2012 r., sygn. akt II K 1/12 za

- czyn z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od lipca 2009 r. do 21 lutego 2011 r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w okresie od czerwca 2011 r. do sierpnia 2011 r. - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 18 na 19 sierpnia 2011 r. – na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 18 na 19 sierpnia 2011 r. – na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

oraz sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 sierpnia 2011 r. do dnia 15 maja 2012 r.. Wyrok uprawomocnił się w dniu 17 stycznia 2014 r. Skazany odbywał karę wynikającą z tego wyroku w okresie od 11 kwietnia 2014 r. do 13 października 2015 r.

2. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 6 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 480/14** za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 kwietnia 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; wyrok uprawomocnił się 14 sierpnia 2014 r. Karę wynikającą z tego wyroku skazany odbywa w okresie od 13 października 2015 r. do 12 października 2017 r.

3. **Sądu Rejonowego Goleniowie z dnia 21 stycznia 2015 r. sygn. akt II K 596/12:**

- za trzy czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniach: - od 12 lutego 2011 r. do 14 lutego 2011 r. , w nocy z 12/13 lutego 2011 r. , w nocy z 18/19 lutego 2011 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 20 zł każda stawka;

- za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lutego 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu od 23 lutego 2011 r. do 17 czerwca 2011; wyrok uprawomocnił się w dniu 11 sierpnia 2015 r. Karę wymierzoną tym wyrokiem skazany będzie odbywał w okresie od 12 października 2017 r. do 15 kwietnia 2020 r.,

4. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 24 lutego 2015 r. sygn. akt II K 86/14** za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 marca 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się 6 sierpnia 2015 r. skazany będzie odbywał karę wynikającą z tego wyroku od 30 kwietnia 2020 r. do 28 sierpnia 2020 r.

Dowód: informacja o pobytach – k. 4 – 8, odpisy wyroków – k. 21-22, 23-25, 26, 27-28, informacja z K. – k. 110 -111, opinia o skazanym z danymi o odbyciu kar – k. 125, akta spraw Sądu Rejonowego w Goleniowie – II K 1/12, II K 480/14, II K 596/12, II K 86/14

W okresie od 23 stycznia 2013 r. do 27 stycznia 2014 r. D. B. był tymczasowo aresztowany. Areszt zastosował Sąd Rejonowy w Goleniowie w sprawie II Kp 39/13.

Dowód: informacja o pobytach – k. 5v.-6

D. B. ma (...) lata, ma dwoje dzieci, skazany ma wykształcenie podstawowe, próbował podjąć edukację w szkole zawodowej oraz liceum ogólnokształcącym, ale przerywał naukę. Na wolności prowadził działalność gospodarczą w branży budowlanej. Zachowanie D. B. w trakcie odbywania kary oceniane jest jako poprawne. Skazany zgodnie i bezkonfliktowo funkcjonuje w gronie współosadzonych, w wyróżniającym stopniu przestrzega porządku wewnętrznego, dotychczas nie był karany dyscyplinarnie, dwukrotnie odstąpiono od ukarania ze względu na niską szkodliwość czynu i względy wychowawcze, był siedmiokrotnie nagradzany regulaminowo. Ponadto skazany angażuje się w różne inicjatywy mające na celu zmianę jego zachowania, w tym uczestniczy w programach readaptacji społecznej, a także w zajęciach związanych z poznaniem konsekwencji działań niezgodnych z prawem. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, był zatrudniony nieodpłatnie na terenie jednostki jako porządkowy i wydający posiłki i ze swoich obowiązków wywiązywał się dobrze. Od marca 2016 r. podjął zatrudnienie przy pracach porządkowo – pomocniczych na ternie kuchni, jednak w październiku 2016 r., został z tych prac wycofany na wniosek szefa kuchni z uwagi na niewywiązywanie się z obowiązków. Utrzymuje kontakt z dziewczyną, matką oraz siostrą za pośrednictwem widzeń i rozmów telefonicznych. Utrzymuje także kontakt z byłą żoną z uwagi na syna. Posiada zobowiązania alimentacyjne i ma zadłużenie z tego tytułu. W 2014 r. uczestniczył w programie readaptacji społecznej „Nieznajomość prawa Szkodzi”. Wziął udział w treningu umiejętności społecznych i uczęszczał na zajęcia programu (...), zaś na przełomie marca i kwietnia 2015 r. brał udział w programie edukacyjno – korekcyjnym (...). Do popełnionych przestępstw i poprzedniego trybu życia skazany odnosi się krytycznie.

Dowód: opinia o skazanym – k. 125

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.) jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 19 przywołanej ustawy przepisów rozdziału IX („Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) ustawy, o której mowa art. 1 (tzn. kodeksu karnego) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W aktualnym orzecznictwie przyjmuje się, że zgodnie z art. 19 ust. 1 in fine ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396) przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu wprowadzonym tą ustawą mogą mieć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy, gdy "zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu". Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345).

W niniejszej sprawie kwestia ta podlega badaniu, bowiem jedno ze skazań, a mianowicie wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 24 lutego 2015 r. uprawomocniło się w dniu 6 sierpnia 2015 r., zaś pozostałe przed 1 lipca 2015 r.

Ostatnia orzeczona wobec skazanego kara nadawała się do połączenia z karami orzeczonymi wcześniej, wyrok nie został bowiem wydany w związku z przestępstwem popełnionym w warunkach opisanych w art. 85 § 3 k.k., a orzeczona tym ostatnim wyrokiem kara jest karą podlegającą wykonaniu i karą tego samego rodzaju, co pozostałe wymierzone skazanemu kary. Co prawda czyn, za który D. B. został skazany wyrokiem wdanym w sprawie II K 86/14 został popełniony na terenie Zakładu Karnego, jednak miało to miejsce w okresie tymczasowego aresztowania skazanego, a nie w okresie odbywania przez niego kary, zatem czyn ten nie został popełniony „po rozpoczęciu a przed zakończeniem odbywania kary” w rozumieniu art. 85 § 3 k.k., co oznacza, że kara ta nadawała się do połączenia z innymi wykonywanymi karami według przepisów obowiązujących w dniu wydawania wyroku.

Należało zatem rozważyć, czy korzystniejsze dla skazanego będzie połączenie orzeczonych wobec niego kar według przepisów Kodeksu karnego obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. czy według przepisów obowiązujących w dacie wydania wyroku.

Zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Na gruncie tego przepisu w doktrynie przyjmowano, że zbieg taki zachodzi, gdy ten sam sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, które podlegają łącznemu rozpoznaniu. Warunkiem łącznego rozpoznania jest, aby sprawca za żadne ze zbiegających się przestępstw nie był dotąd osądzony, chociażby nieprawomocnym wyrokiem (chodzi rzecz jasna o wyrok skazujący - por. wyrok SA w Lublinie z dnia 12 listopada 1996 r., II AKa 174/96, OSA 1988, nr 1, poz. 3). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13).

Analizując w kontekście tego przepisu wyroki, którymi został skazany D. B., należy wskazać, że pierwszym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 5 czerwca 2012 r., sygn. akt II K 1/12, którym wymierzono mu kary jednostkowe i karę łączną za przestępstwa przeciwko mieniu popełnione w okresie od lipca 2009 r. do 19 sierpnia 2011 r. Kary orzeczone tym wyrokiem mogą zostać połączone z karami wymierzonymi wyrokiem z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt II K 596/12, bowiem objęte nim czyny zostały popełnione przed dniem wydania wyroku w sprawie II K 1/12 (zostały popełnione w okresie od 12 do 18 lutego 2011 r.), oraz, co istotne, jeden z tych czynów – kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lutego 2011 r. będzie tworzył ciąg przestępstw z czynem z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionym w nocy z 18 na 19 sierpnia 2011 r., za który D. B. został skazany wyrokiem wydanym w sprawie II K 1/12. Pozostałe kary wymierzone wyrokami wydanymi w sprawach II K 480/14 i II K 86/14 nie będą się łączyły z karami wyżej wymienionymi, ale będą łączyły się ze sobą.

Zgodnie z art. 91 § 3 k.k. – jeżeli sprawca został skazany dwoma lub więcej wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw orzeczona wyroku łącznym kara nie może przekraczać górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, przewidzianego w przepisie, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje.

Z powyższego wynika, że na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. łącznie podlegałyby kary wymierzone wyrokami II K 1/12 i II K 596/12 a granice kary łącznej wynosiłyby od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (w wypadku skazanego akurat za ciąg przestępstw) do ich sumy a więc od 2 lat i 2 miesięcy do 5 lat i 10 miesięcy. Przy tym, co istotne, kara orzeczona w sprawie II K 1/12 została już w całości wykonana, a zatem również w całości podlegałyby zaliczeniu na poczet tej kary łącznej. Uwzględniając to zaliczenie, możliwe byłoby nawet uznanie tej kary łącznej za wykonaną w całości (przy założeniu, że kara łączna zostałaby wymierzona na zasadzie pełnej absorpcji, wtedy wynosiłaby 2 lata i 2 miesiące, a zaliczeniu na jej poczet podlegałby okres 2 lat i 3 miesięcy), lub jej odbywanie w wymiarze jeszcze maksymalnie 3 lat i 7 miesięcy (przy założeniu wymierzania kary łącznej na zasadzie kumulacji).

Kolejna kara łączna mogłaby zostać utworzona z połączenia kar za przestępstwa wymierzone wyrokami wydanymi w sprawach II K 480/14 i II K 86/14. Pierwszym chronologicznie wyrokiem byłby w tym wypadku wyrok z dnia 6 sierpnia 2014 r. (sygn. akt II K 480/14). Czyn objęty wyrokiem z dnia 24 lutego 2015 r. został popełniony przed datą wydania wyroku w sprawie II K 480/14 (mianowicie w dniu 19 marca 2013 r.) i czynów tych nie przedziela żaden wyrok orzekający karę podlegającą łączeniu. Granice wymiaru kary łącznej wynoszą w tym wypadku od 2 lat do 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym zaliczeniu na poczet tej kary podlegałby okres odbywania kary w sprawie II K 480/14 od dnia 13 października 2015 r. – a więc około roku i 3 miesięcy. Uwzględniając to zaliczenie w całości, ta kara łączna mogłaby być odbywana w wymiarze od 10 miesięcy do roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Natomiast zgodnie z treścią art. 85 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania wyroku jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 (§ 2).

Według treści tego przepisu połączeniu mogłyby podlegać kary za przestępstwa wymierzone skazanemu wyrokami wydanymi w sprawach II K 480/14, II K 596/12 i II K 86/14 – te bowiem kary na dzień wydawania wyroku były dla skazanego karami wykonywanymi w rozumieniu art. 85 § 1 k.k.. Zatem kara wydana w sprawie II K 1/12 nie podlegałaby łączeniu z żadną inną karą, została bowiem w całości wykonana z dniem 13 października 2015 r. Granice wymiaru kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących w dacie wydania wyroku kształtowałyby się więc od 2 lat i 10 miesięcy do 5 lat i 2 miesięcy, przy czym zaliczeniu na poczet kary łącznej polegałby jedynie okres odbywania przez skazanego kary w sprawie II K 480/14 od dnia 13 października 2015 r.

Analizując sytuacją prawną skazanego w kontekście wyboru przepisów korzystniejszych dla niego w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. sąd doszedł do przekonania, że korzystniejsze dla skazanego będzie połączenie mu kar na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. ponieważ obejmie ono skazanie w sprawie II K 1/12, w którym skazany

odbył już karę w całości i może ona podlegać zaliczeniu na poczet kary łącznej, po drugie zaś dlatego, że oceniając jego sytuację globalnie, o czym będzie jeszcze niżej mowa, w sprawie nie zachodziły podstawy do zastosowania przy wymiarze kary skrajnych zasad łączenia kar- a więc ani zasady kumulacji ani zasady pełnej absorpcji. W tej sytuacji znacznie korzystniejsze, oceniając tę kwestię realnie jest wymierzenie skazanemu dwóch kar łącznych na zasadzie częściowej absorpcji, niż jednej kary łącznej, której wymiar byłby wyższy także z uwagi na wprowadzenie do kodeksu karnego art. 85 a k.k., który nieco inaczej opisuje przesłanki, jakie należy uwzględnić przy wymiarze kary łącznej. Biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego, który był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, z czego wnosić należy, że nie wyciągał żadnych wniosków z poprzednich skazań, a wręcz traktował popełnianie przestępstw jako źródło dochodu, kara ta musiałaby być relatywnie wysoka, swoim trybem życia przed osadzeniem w zakładzie karnym oskarżony nie dawał żadnej rękojmi, że łagodna kara może wpłynąć na niego w jakikolwiek sposób, szczególnie zapobiegawczo.

Skazanemu wymierzono zatem kary łączne według przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r.

Jak wskazano w przypadku pierwszej kary łącznej jej granice kształtowały się od 2 lat i 2 miesięcy do 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności sąd uwzględnił, że popełnione czyny cechował w większości bliski związek podmiotowy i przedmiotowy i stosunkowo bliski związek czasowy. Skazany popełnił te czyny, według dat skrajanych, w lutym i sierpniu 2011 r. w odstępach zaledwie kilkudniowych, W większości były to przestępstwa skierowane przeciwko mieniu, które oskarżony popełniał działając podobnie, dwukrotnie nawet na szkodę tego samego pokrzywdzonego. Zachodziła zatem podstawa by wymierzyć oskarżonemu karę na zasadzie częściowej, znacznej absorpcji. Po zaliczeniu oskarżonemu na poczet tej kary okresu odbywania kary w sprawie II K 1/12 (2 lat i 3 miesięcy), oskarżony z dwóch wyroków będzie musiał odbyć jeszcze tylko 8 miesięcy pozbawienia wolności, co ma kardynalne znaczenie jeśli się uwzględni, że ta kara łączna mogła wynosić nawet 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W przypadku drugiej kary łącznej jej granice kształtowałyby się od 2 lat do 2 lat i 4 miesięcy, sąd nie miał zatem znacznego pola manewru przy wymiarze kary, tym bardziej, że popełnione czyny nie pozostawały w związku ani podmiotowym ani przedmiotowym, jedynie w słabym związku czasowym. Na poczet tej kary zaliczeniu podlegał okres odbywania kary w sprawie II K 480/15 w wymiarze ponad roku, a więc z tej kary skazanemu pozostanie od odbycia około roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności. W sumie więc z obu kar łącznych, oskarżonemu pozostanie do odbycia niecałe dwa lata pozbawienia wolności.

W przypadku wymiaru obu kar łącznych sąd uwzględnił zachowanie skazanego w zakładzie karnym, które jest dobre, ale też nie idealne, by oskarżony mógł liczyć na pełną absorpcję. Skazany z jednej strony pracuje, z drugiej, dwa lata temu na wniosek szefa kuchni został wydalony z pracy w kuchni, bo nie wywiązywał się ze swoich obowiązków. Z jednej strony wyraża wolę dalszego kształcenia, z drugiej zaś nie podjął w tym kierunku żadnych kroków, motywując to chęcią uregulowania swojej sytuacji prawnej, co akurat jest niezrozumiałe, bo sytuacja prawna skazanego nie stanowi przeszkody do podjęcia i kontynuowania nauki i w żaden sposób w nauce nie przeszkadza. Wymierzając pierwszą karę łączną znacznie poniżej dopuszczalnej górnej jej granicy, a także przy wymiarze drugiej kary łącznej, sąd uwzględnił jednak, że skazany czyni ponadprzeciętne starania zmierzające do odzyskania pełnoprawnego członkostwa w społeczeństwie – uczestniczy w różnych programach readaptacyjnych i korekcyjnych, utrzymuje kontakt z bliskimi, był wielokrotnie nagradzany regulaminowo. Nie można jednak tutaj tracić z pola widzenia i tego, że skazany jest dłużnikiem alimentacyjnym.

Na podstawie art. 576 § 1 k.k. w pozostałym zakresie wyroki opisane w części wstępnej wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych i opłaty, bowiem nie uiszczyłby on tych należności. Jest obecnie pozbawiony wolności, nie pracuje odpłatnie na terenie zakładu karnego, a ponadto ma zobowiązania alimentacyjne i na ich uiszczeniu powinien się przede wszystkim skupić.